Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 30 czerwca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Polityka handlowa — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 13 — Obejście — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 791/2011 — Tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej — Cła antydumpingowe — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 437/2012 — Wysyłka z Tajwanu — Wszczęcie dochodzenia — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 21/2013 — Rozszerzenie cła antydumpingowego — Czasowy zakres stosowania — Zasada niedziałania wstecz — Wspólnotowy kodeks celny — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych

W sprawie C-416/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Curtea de Apel Bucureşti (sąd apelacyjny w Bukareszcie, Rumunia) postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 lipca 2015 r., w postępowaniu:

Selena România SRL

przeciwko

Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice (DGRFP) Bucureşti,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: C. Lycourgos, prezes izby, C. Vajda i K. Jürimäe (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu rządu rumuńskiego przez R.H. Radu i M. Bejenar, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Françę oraz G.D. Balana, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

* Język postępowania: rumuński.

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 21/2013 z dnia 10 stycznia 2013 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. 2013, L 11, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem rozszerzającym"), przyjętego w następstwie postępowania w rozumieniu art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51; sprostowanie Dz.U. 2010, L 7, s. 22, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Selena România SRL i Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (DGRFP) (regionalną dyrekcją generalną finansów publicznych w Bukareszcie, Rumunia) w przedmiocie wydanej przez ten organ decyzji w sprawie uregulowania należności nakładającej na spółkę Selena România obowiązek zapłaty cła antydumpingowego.

Ramy prawne

Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92

3 Artykuł 26 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. (Dz.U. 2009, L 324, s. 23) (zwanego dalej „kodeksem celnym"), stanowi:

„1. Przepisy prawa celnego lub inne szczególne przepisy [Unii] mogą wymagać przedstawienia dokumentu stanowiącego dowód pochodzenia towarów.

2. Niezależnie od przedstawienia takiego dokumentu organy celne mogą, w przypadku poważnych wątpliwości, zażądać dodatkowego dowodu w celu upewnienia się, że pochodzenie odpowiada zasadom określonym odpowiednimi przepisami [Unii]".

4 Rozdział 3 tytułu VII kodeksu celnego zatytułowany jest „Pokrycie kwoty długu celnego". Rozdział ten obejmuje między innymi art. 217–221 tego kodeksu.

Rozporządzenie podstawowe

5 Zgodnie z motywem 22 rozporządzenia podstawowego:

„[…] [K]onieczne jest, aby prawo [Unii] zawierało przepisy dotyczące praktyk polegających na montażu produktów [w Unii Europejskiej] lub kraju trzecim w celu obejścia środków antydumpingowych".

6 Artykuł 10 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi:

„Środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do wolnego obrotu po wejściu w życie decyzji podjętej na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w niniejszym rozporządzeniu".

7 Artykuł 13 rzeczonego rozporządzenia, zatytułowany „Obejście środków", ma następujące brzmienie:

„1. Cła antydumpingowe nałożone na podstawie niniejszego rozporządzenia można rozszerzyć tak, aby objęły przywóz z państw trzecich, których dotyczy środek produktów podobnych, zarówno nieznacznie zmodyfikowanych jak też niemodyfikowanych, lub nieznacznie zmodyfikowanych produktów podobnych, lub też ich części, w przypadku gdy obowiązujące środki są obchodzone. Cła antydumpingowe nieprzekraczające pozostałych ceł antydumpingowych nałożonych stosownie do art. 9 ust. 5 można rozszerzyć tak, aby objęły przywożone towary od przedsiębiorców korzystających z ceł indywidualnych w krajach, których dotyczy środek, w przypadku gdy obowiązujące środki są obchodzone. Obejście ceł określa się jako zmianę struktury handlu między państwami trzecimi a [Unią] lub między poszczególnymi przedsiębiorcami w kraju, którego dotyczy środek, a [Unią], wynikającą z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem, przy czym istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła w odniesieniu do cen lub ilości podobnych produktów, jak również dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla tych produktów, jeśli jest to konieczne stosownie do przepisów art. 2.

Praktyka, proces lub prace, o których mowa w akapicie pierwszym, polegają między innymi na nieznacznej modyfikacji przedmiotowego towaru tak, aby podlegał on zakwalifikowaniu pod takie regulacje celne, które zazwyczaj nie są objęte środkami, pod warunkiem że zmiana taka nie zmienia istotnej charakterystyki tego towaru; wysyłka towaru objętego środkiem za pośrednictwem państw trzecich; reorganizowanie przez eksporterów lub producentów ich struktury lub kanałów sprzedaży w kraju objętym środkiem, aby ostatecznie wyeksportować własne towary do [Unii] za pośrednictwem producentów korzystających z indywidualnej stawki celnej niższej od stawki mającej zastosowanie dla towarów tych wytwórców, oraz w okolicznościach wskazanych w ust. 2, montaż części poprzez ich składanie [w Unii] lub kraju trzecim.

[…]

3. Postępowania na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji [Europejskiej], na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony w przypadkach, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 lub żądanie gwarancji. Postępowania prowadzone są przez Komisję, której mogą towarzyszyć organy celne i są kończone w ciągu dziewięciu miesięcy. W przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty uzasadnią rozszerzanie środków, rozszerzenia tego dokonuje Rada [Unii Europejskiej] na wniosek Komisji, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego. Rada przyjmuje wniosek, chyba że w terminie miesiąca od jego złożenia zostanie on odrzucony zwykłą większością głosów przez Komisję. Rozszerzenie skutkuje począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 lub żądania gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia postępowań mają zastosowanie na podstawie niniejszego artykułu.

[…]".

8 Zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia:

„Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu zarejestrowania przywożonych towarów, tak aby środki mogły zostać zastosowane w odniesieniu do przywozu od daty rejestracji. Przywożone towary mogą zostać poddane rejestracji na wniosek przemysłu [Unii], który zawiera dostateczne dowody uzasadniające takie działanie. Rejestracja zostaje wprowadzona rozporządzeniem, które określa cel tego działania oraz, gdy jest to właściwe, szacunkową kwotę opłat, które mogłyby być zapłacone w przyszłości. Okres obowiązkowej rejestracji nie może być dłuższy niż dziewięć miesięcy".

Rozporządzenia antydumpingowe dotyczące tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych

9 W następstwie skargi wniesionej do Komisji przez europejskich producentów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych przyjęte zostało rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 791/2011 z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2011, L 204, s. 1, zwane dalej „rozporządzeniem początkowym").

10 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia początkowego nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m^2, objętych kodami ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1) (kody TARIC 7019 51 00 i 7019 59 00) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

11 Na mocy art. 4 rozporządzenia początkowego rozporządzenie to weszło w życie w dniu 10 sierpnia 2011 r., czyli następnego dnia po opublikowaniu go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

12 W następstwie wniosku złożonego przez czterech unijnych producentów pewnych tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych Komisja przyjęła, zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, rozporządzenie (UE) nr 437/2012 z dnia 23 maja 2012 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady nr 791/2011, oraz poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. 2012, L 134, s. 12, zwane dalej „rozporządzeniem wszczynającym").

13 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia wszczynającego dochodzenie wszczęte tym rozporządzeniem dotyczy przywozu do Unii tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m^2, z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii, obecnie objętych kodami CN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00 (kody TARIC 7019510012, 7019510013, 7019590012 i 7019590013).

14 Artykuł 2 akapit pierwszy rozporządzenia wszczynającego przewiduje, że zgodnie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego organom celnym nakazuje się podjęcie właściwych kroków w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 rozporządzenia wszczynającego.

15 Zgodnie z art. 4 rozporządzenia wszczynającego rozporządzenie to weszło w życie w dniu 25 maja 2012 r., czyli następnego dnia po opublikowaniu go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

16 Na zakończenie dochodzenia wskazanego w rozporządzeniu wszczynającym Rada przyjęła rozporządzenie rozszerzające.

17 Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia rozszerzającego przewiduje rozszerzenie cła antydumpingowego nałożonego przez art. 1 ust. 2 rozporządzenia początkowego wobec przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m^2 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz takich samych produktów wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii.

18 Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia rozszerzającego cło rozszerzone na mocy ust. 1 tego artykułu pobiera się od przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii – bez względu na to, czy zostały one zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii czy też nie – zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia wszczynającego oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

19 Zgodnie z art. 4 rozporządzenia rozszerzającego rozporządzenie to weszło w życie w dniu 17 stycznia 2013 r., czyli następnego dnia po opublikowaniu go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

20 W okresie od 12 marca do 18 maja 2012 r. spółka Selena România, z siedzibą w Rumunii, wprowadzała do swobodnego obrotu w Unii tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m^2, przywożone od dostawcy mającego siedzibę na Tajwanie (zwane dalej „spornym przywozem").

21 W decyzji z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie uregulowania należności DGRFP zobowiązało spółkę Selena România do zapłaty kwoty 151 748 lejów rumuńskich (RON) (ok. 257 970 EUR), odpowiadającej cłom antydumpingowym oraz podatkowi od wartości dodanej nieuiszczonym przez tę spółkę tytułem wprowadzenia do swobodnego obrotu, wraz z odsetkami i karami za zwłokę, ponieważ w wyniku kontroli następczej przeprowadzonej w spółce Selena România oraz dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) stwierdzono, że sporny przywóz pochodził w rzeczywistości z Chińskiej Republiki Ludowej i w konsekwencji podlegał cłu antydumpingowemu przewidzianemu przez rozporządzenie początkowe i rozszerzające. DGRFP uznało, że sprawozdanie z dochodzenia OLAF-u wykazało, iż ładunki tkanin z włókien szklanych objęte spornym przywozem zostały wysłane z Chińskiej Republiki Ludowej na Tajwan, gdzie nie zostały przetworzone ani uszlachetnione przed wywiezieniem do Unii, z uwagi na co należało utrzymać niepreferencyjne pochodzenie tychże ładunków.

22 Selena România odwołała się od wspomnianej decyzji w sprawie uregulowania należności do Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (regionalnej dyrekcji generalnej finansów publicznych w Gałaczu, Rumunia), który to organ utrzymał rzeczoną decyzję w mocy.

23 W dniu 22 lipca 2014 r. Selena România wniosła do sądu odsyłającego skargę na wspomnianą decyzję w sprawie uregulowania należności. Spółka ta podniosła na poparcie swej skargi między innymi zarzut błędnego stosowania z mocą wsteczną przez DGRPF rozporządzeń wszczynającego i rozszerzającego. Żadne z tych rozporządzeń nie było bowiem w mocy w dniu, w którym nastąpił sporny przywóz.

24 Sąd odsyłający zastanawia się nad zakresem stosowania w czasie rozporządzenia rozszerzającego. W szczególności sąd odsyłający zastanawia się, czy ostateczne cło antydumpingowe nałożone przez art. 1 rozporządzenia rozszerzającego ma zastosowanie do przywozu do Unii pochodzącego z Tajwanu, takiego jak sporny przywóz, dokonanego przed wejściem w życie tego rozporządzenia, lecz po wejściu w życie rozporządzenia początkowego.

25 Sąd ten zwraca uwagę w tym względzie, że w orzecznictwie Trybunału, a w szczególności w orzecznictwie zapoczątkowanym wyrokami z dnia 9 czerwca 1964 r., Capitaine/Komisja (69/63, EU:C:1964:38), i z dnia 9 grudnia 1965 r., Singer (44/65, EU:C:1965:122), ugruntowała się zasada niedziałania wstecz aktów Unii, lecz pewne wyjątki od niej zostały dopuszczone.

26 W tych okolicznościach Curtea de Apel Bucureşti (sąd apelacyjny w Bukareszcie, Rumunia) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy rozporządzenie rozszerzające należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie także do przywozu dokonanego przez rezydentów Unii Europejskiej z Tajwanu przed dniem 17 stycznia 2013 r., czyli w 2012 r., lecz po wydaniu rozporządzenia początkowego?

2) Czy ostateczne cło antydumpingowe, określone w art. 1 rozporządzenia rozszerzającego, ma zastosowanie również w wypadku przywozu dokonywanego przez rezydentów Unii Europejskiej z Tajwanu w okresie przed dniem 17 stycznia 2013 r. i przed dniem wydania rozporządzenia wszczynającego, lecz po wydaniu rozporządzenia początkowego?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

27 Poprzez swe pytania, które należy rozpatrywać łącznie, sąd odsyłający stara się w istocie ustalić, czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia rozszerzającego należy interpretować w ten sposób, że ostateczne cło antydumpingowe rozszerzone przez ten przepis ma zastosowanie z mocą wsteczną do produktów wysyłanych z Tajwanu, wprowadzanych do swobodnego obrotu w Unii po wejściu w życie rozporządzenia początkowego, lecz przed wejściem w życie rozporządzenia wszczynającego.

28 Jako że rozporządzenie rozszerzające zostało przyjęte na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego, należy zaznaczyć, że zgodnie z ust. 1 tego przepisu nałożone na podstawie owego rozporządzenia cła antydumpingowe można rozszerzyć na przywóz z państw trzecich produktów podobnych lub ich części, w przypadku gdy obowiązujące środki są obchodzone. Zgodnie z art. 13 ust. 3 owego rozporządzenia wszczęcie postępowania następuje w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

29 W szczególności, z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wynika, że w przypadku zaistnienia obejścia rozszerzenie nałożonych już ostatecznych środków skutkuje począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego (wyrok z dnia 6 czerwca 2013 r., Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, pkt 26).

30 Chociaż bowiem art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustanawia zasadę niedziałania z mocą wsteczną środków antydumpingowych, które stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie rozporządzenia je ustanawiającego, to liczne przepisy rozporządzenia podstawowego wprowadzają odstępstwa od tej zasady. Przepisy te umożliwiają bowiem stosowanie środków antydumpingowych do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu przed wejściem w życie ustanawiającego je rozporządzenia, pod warunkiem że dany przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego (wyrok z dnia 17 grudnia 2015 r., APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, pkt 48).

31 Jeżeli chodzi o rozporządzenie rozszerzające, to jego art. 1 ust. 2 wyraźnie wskazuje, że cło rozszerzone na mocy ust. 1 tego artykułu pobierane jest od przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, takich jak wskazane w tym przepisie, wysyłanych z Tajwanu, bez względu na to, czy zostały one zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu czy też nie, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia wszczynającego oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

32 Tymczasem w niniejszej sprawie bezsporne jest, że rozpatrywany przywóz miał miejsce przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczynającego, a mianowicie 25 maja 2012 r., czyli zanim mógł zostać zarejestrowany zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia.

33 W konsekwencji z powyższych uwag wynika, że cło antydumpingowe rozszerzone na mocy art. 1 ust. 1 rozporządzenia rozszerzającego nie ma zastosowania z mocą wsteczną do przywozu takiego jak sporny przywóz, który miał miejsce przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczynającego.

34 W celu udzielenia sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi należy jednak wyjaśnić, że tak jak w swych uwagach na piśmie podnoszą rząd rumuński i Komisja, powyższa interpretacja nie stoi na przeszkodzie temu, aby ostateczne cło antydumpingowe nałożone w art. 1 ust. 1 rozporządzenia początkowego miało zastosowanie do tego przywozu, w wypadku gdyby kontrola następcza wykazała, że rzeczony przywóz w rzeczywistości pochodzi z Chińskiej Republiki Ludowej.

35 Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia początkowego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, opisanych w tym przepisie i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostało nałożone.

36 Jak wynika z art. 26 kodeksu celnego, chociaż przepisy prawa Unii przewidują, że pochodzenie towarów musi zostać udowodnione poprzez przedstawienie dokumentu, przedstawienie takiego dokumentu nie stoi na przeszkodzie temu, aby organy celne w przypadku poważnych wątpliwości żądały dodatkowego dowodu w celu upewnienia się, że pochodzenie odpowiada zasadom określonym odpowiednimi przepisami Unii. W tym względzie Trybunał orzekł już, że celem następczej kontroli jest sprawdzenie prawidłowości pochodzenia wskazanego w świadectwie pochodzenia (zob. analogicznie wyrok z dnia 8 listopada 2012 r., Lagura Vermögensverwaltung, C-438/11, EU:C:2012:703, pkt 17 i przytoczone tam orzecznictwo).

37 Z powyższego wynika, że fakt, iż towary posiadają świadectwa pochodzenia, nie stanowi okoliczności mogącej stać na przeszkodzie pokryciu ceł należnych tytułem przywozu tych towarów, jeśli po tym przywozie okazało się, że owe świadectwa były nieprawdziwe (zob. podobnie wyrok z dnia 17 lipca 1997 r., Pascoal & Filhos, C-97/95, EU:C:1997:370, pkt 55–57 i przytoczone tam orzecznictwo).

38 Jeżeli chodzi o sporny przywóz, do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy dla każdego z ładunków tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wprowadzonego do swobodnego obrotu w Unii organy celne dysponują wystarczającymi dowodami, aby stwierdzić, że chociaż ładunki te wysłano z Tajwanu i zgłoszono, iż pochodziły z tego państwa, to należy uważać, że w rzeczywistości pochodzą one z Chińskiej Republiki Ludowej, w którym to przypadku zastosowanie do nich ma cło antydumpingowe nałożone przez art. 1 ust. 1 rozporządzenia początkowego. W takim wypadku, jak podkreśliła Komisja w swych uwagach na piśmie, retrospektywne pokrycie tego cła musi odbywać się zgodnie z zasadami dotyczącymi pokrycia kwoty długu celnego zawartymi w kodeksie celnym.

39 W świetle ogółu powyższych rozważań na zadane pytania należy odpowiedzieć, że art. 1 ust. 1 rozporządzenia rozszerzającego należy interpretować w ten sposób, iż ostateczne cło antydumpingowe rozszerzone przez ten przepis nie ma zastosowania z mocą wsteczną do produktów wysłanych z Tajwanu, wprowadzonych do swobodnego obrotu w Unii po wejściu w życie rozporządzenia początkowego, lecz przed wejściem w życie rozporządzenia wszczynającego. Niemniej jednak cło antydumpingowe nałożone przez art. 1 ust. 1 rozporządzenia początkowego ma zastosowanie do przywozu tych produktów, jeśli zostanie ustalone, że chociaż produkty te wysłano z Tajwanu i zgłoszono, iż pochodziły z tego państwa, to w rzeczywistości pochodzą one z Chińskiej Republiki Ludowej.

W przedmiocie kosztów

40 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 21/2013 z dnia 10 stycznia 2013 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Tajwanu i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Tajlandii, należy interpretować w ten sposób, iż ostateczne cło antydumpingowe rozszerzone przez ten przepis nie ma zastosowania z mocą wsteczną do produktów wysłanych z Tajwanu, wprowadzonych do swobodnego obrotu w Unii po wejściu w życie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 791/2011 z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, lecz przed wejściem w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 437/2012 z dnia 23 maja 2012 r. wszczynającego dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym nr 791/2011 oraz poddającego ten przywóz rejestracji. Niemniej jednak cło antydumpingowe nałożone przez art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 791/2011 ma zastosowanie do przywozu tych produktów, jeśli zostanie ustalone, że chociaż produkty te wysłano z Tajwanu i zgłoszono, iż pochodziły z tego państwa, to w rzeczywistości pochodzą one z Chińskiej Republiki Ludowej.

Podpisy